

VENTA

30 exemplars 1 pesseta

Un número solt
5 cèntims

ADMINISTRACIÓ

Carrer de Ponent, 1, 1.ª
(Bassó baix & la escala)Surt a llum puntualment
tota los divendres.

SUSCRIPCIÓ

Espanya

Un trimestre 1 pesseta

EXTRAÑAS

Un trimestre 2 pessetas

LAS SUSCRIPCIONS
se pagan per adelantatLos pagos poden ferse
en sellos de 15 cèntims
ó en timbres
especials pera periòdichs

PERIÒDICH POLÍTICH VERMELL

CUESTIÓ DE PESCA

3 de Janer

APOSTASIA
TURRO

Als peixos republicans
tira l'am en Castelar;
mes ells no volen picar
y fan burla de sos plans.

LA GUERRA Y EL PAPA

La continuada insistència en propalar que'l papa sortiria de Roma...

Que la pretinguda presó del papa dintre'l santuós palau del Vaticà...

Temim, donchs, que en cap més nació gosiaria'l papa dels catòlics...

Y si a aquestes rahons afegim la de tindre en compte que pels catòlics cap més ciutat del món pot tindre'l interès...

Y ja tenim plantejat lo problema.

No es un secret ni pels menes avissats en los actuals successos polítics d'Europa...

Si estalla, donchs, la guerra europea que s'aveu pròxima, Itàlia, aliada d'Austria...

Empress una guerra que pot ésser gegantina ab tal cúmul d'anòmals circumstancies...

veria tota cosaca ó republicana, estaria en disposició de complir-se baix lo punt de vista més satisfactori per la llibertat dels pobles.

Y ja tenim explicat lo motiu de preparar-se'l papa a deixar a Roma...

Tan cert es això, que mentre no hi hagi'l perill imminent d'escalar la guerra...

CAPS Y CIJAS AMERICANS

Ja saben vostès, futurs companys d'infern, que no fe olvido i que de tant en tant los contol alguns cosets, extraña del natural d'aquest país del mate i del pacheiro.

Y entrém de festes.

Ha passat lo 25 de Maig, festa en que s'commemora l'aniversari de la independència de l'Argentina.

En pochos dias han mort dos tirans.

L'ú es lo general Santos, president que havia existit de la República Oriental del Uruguay...

espient al general, fins que, al mitj d'un carrer de Buenos-Aires, l'ha mort casi instantàniament de dos tirs de revolver enfonsats dins del cervell.

Que consti que aquestes notícies no son una indirecta a Cánovas sobre la assassinata de Gorona...

Y Castro Rodriguez, lo capellà assassinat, merxa la causa a la quietat, honté perill d'ell, ni lo tempoch tracio per avuy d'oupermen.

La profesia de Corpus ha sigut numerosissima. Crech que hi anavan tres capellans, gringos del Sacramento, la Ma-Jona, set ó vuyt macarronys i una dotzena de napolitanos.

Y... vamos, ¡que feyan trémpa? A. Pla y FARRANDO. Rosari (República Argentina) 29 Juny 1889.

CARTAS DE FORA

Pereñol 29 Juliol 1889.

Molt estimat Director: Li vuyg a fer un petit retrecho del representant de deu en aquest poble, que es un senyor tuch-tor.

Aquest mestre es un home ab més panxa que en Fonrodona (puig son pes brut es de cent quaranta kilos), y ab un nas més vermell y gros que'l d'en Nardidai, y es un xicot d'aquells que no deixan res per vert, puig fins apronta las guias de cura y lo tuch de ciri que pot arregar fora a ajudar a passar millor aquesta traua vida en que las nevadas fan tot lo possible pera contentar als ovelles.

Un dia sorti ell mateix a captar oli pera la llantia, junt ab dos escolans, un d'ells fill del apotecari y l'altre era un noi d'un altre republicà.

Lo diopis, dia 28 d'aquest mes, se senti al demat un gran xisxiu de campanes per tota la població, preguntantnos onsaltes, los vehins pacífics, que significava aquell soroll.

Aviat varem sortir de duplex, seguint que l'exploré era degut casi a haverse convertit, aixis se pot dir, lo apotecari, y que aquell dia sortia, per primera vegada, la seva dona després d'haver donat a llum un feligrú que va morir.

L'apotecari era un d'aquells que no cruchen en res de la iglesia, y ara, no se a qué atribuirlo, s'ha fet religiois, encara que molt be podria ser haver-se'n portat convencencia.

Ara ve'l bo. Al s'endemà d'aquest fet, los castelariats d'aquí van tenir una reunió a casa l'encara condesal, junta ab dos escolars d'la gasnolera de Tortosa, y s'el arbitrar recursos pera fer un convent de monjes. ¡Ajajaj, com se diben nosaltres, para dedicarlo a escola y alimentar a las pobres criaturas d'aquesta vila ab autals espíritu.

He dit primer castelariats y no republicans, com ells se duhen, porque no merecen tal nom los homes que traballen a fi de portarlos a la gasnolera.

Los verdaders republicans d'aquest poble protestan, ab tot l'entusiasme, de dit fet y de veure que s'algun republicans aquests trepa.

L'altre entrent de lo que passa, disposant vosté sempre de son amic, P. V. G.

Ripollat 30 Juliol 1889.

Molt Sr. meu: Lo diuement passar acabarons los examens d'ensenyansa pública d'aquesta població, y lo que varem assistir-lo experim gran cosa d'ells, sino las ganas de que millors molt y molt la ensenyansa, que está casi abandonada per compleri, en particular la de las noyas, que fora d'un examen y passat examen de doctrina y deixes tonterias capelladas, tot lo que requereix la ensenyansa pública de las noyas es desconegut en los coleges de la mestra de Ripollat, segons demostren dits examens, que tinch lo sentiment de no descriurels per no causar un mal efecte a los factors, ensenyantlos lo triat pervindre de nostras fills, si es que la junta local d'ensenyansa no hi posa emensa.

Una Mare de Família.

Sant Celoni 30 Juliol de 1889

Enofrat amic: Es tal l'entusiasme d'interès que se ha despertat en aquest poble ab motiu del judici de faltes de que faig extensa referencia en l'últim número, que'l poble s'ha dividit en dos bandos, la part reaccionaria y amont de la esclavitut y los privilegis l'un, y la part més numerosa, que es l'element liberal sens distinció, y per lo tant, amant de la llibertat d'igualtat y de dretos iguals, molt temps que s'notava un marmame d'indiferencia que esganyava, produhit en part per certes rencillas personals y per diferent modo de pensar, sent aixó que may se realitza ra de bo; mes ha bastat que succehia l'emmenat fet atenentlos al llibre pensament y a la llibertat de conciencia pera que tots, sens distinció, s'creguessen de dretos y d'obligacions iguals, y en consecuencia, desde'l 7 més reactivant possibilitat al més exaltat federal, olvidant fets passats, decidit a formar un club, s'afirmaroll d'u que ve lo mateix unimes com un sol home, y sense abdicar ningú de sos principis, únic mod de tornarlos la reciproca y treuren profit. Per lo tant, si l'entusiasme y energia que avuy se nota no s'extingueix, cal m'atreveira a animarlos d'una mica més pel poder de Sant Celoni en guerra, y per l'element liberal en particular, que ja era hereu. Si aixis fos, no tindria més que dar las gracias al rector d'aquesta vila, autor de la cosa, puig sempre me'l havia cregut més del

sonre contat que de la part que representa, encarnant el fet aixís les repetití sovint, puig lo que no haviam pogut lograr nosaltres en molt temps ho va lograr ell per si sol i ab la seva intolerancia en sols un instant. J'entendria.

He dels liberals de Sant Caloni.
He passat och manifestari que s' prepara una manifestació llanera d' exhibició de llana ab motiu de la vinguda, dintre molt poch dia, segons m' han dit, del pastor més gros d' aquesta provincia, i hiesha Catala, i per las preparacions que veig, sembla que sera veritat, si aixos es é hi ha algo que mereixi ls honors de la Teatrocovana, seb n' hi farà cinch còntims in seu.

Rafel Amat.

Vilanova y Geltrú 29 Juliol 1889.

Molt senyor meu. Sab aquell vicari tan pobre, anomenat Federico, de Sant Pere de Riuses, que va bastonar la filla del apotecari y alguns joves un dia que oportunament se ho va publicar en lo seu periódich? Donchs ja n' ha fet un altre de las sevas, y es lo següent: entrava un dia molts dies un feligrés jove a la iglesia, quan veient a un amic lo saludá, tocantlo per la espatlla; mes no sé lo que s' figurá l' enganya animas en qüestió, lo cert es que las amplexos contra i citat jove a cops de puny y espaldas dintre moxia de la casa de Deu, y lo jove de moment s' enlairá de sauch y tenia intenció de pagarli ab la mateixa moneda, pero i temor de que en lo juridich los escribats sempre caulen de potes, lo feu detindre de donarli lo seu intercut; no obstant, ha fet formal promesa de que no concurrirá may més al corral mixtic per la senzilla rebó de no haverli la senyalat individual.

A lo anterior fet poch anyadiri que i repetit vicari, en horas avançadas de la nit, surt al balch de casa seva y ab un mocadó blanch fa senyals lo per que les fa no ho sé; voste, que es tant aust y ja hi té la mà treçada en assumtos capellanscos, tal vegada trobará la solució. De voste afectuós amic y servidor,

R. R.

Martorell 30 Juliol 1889.

Amich Director: Pera organisar profesos lo rector de Martorell se pinta sol; no hi ha pas qui li pesi la mà per la cara. Apoyat per la forsa moral y material de las families, basta que s' posi a la clopa ferne una de nova, y no té de fer més que posar a dat del collell de Esperit Sant y explicar que convé molt ferne una, suposat per matar la cuca, y com ja té organizadas las sevas de Maria y unas quantas beatas, aquestas son las propagandistas en la població.

No sé quins gracia pot tindre per las donas mossen Quispe, veritat que está molt gras y trach, pero en canvi es molt morosa.

La minoria d' homes que va a las profesos se compon sempre d' uns quatre comerciants del género que s' tenex molt a Terrassa y ls demés una colla de Llorens llanots, tanocas y esguerrats.

Diumenge passat van ferne una pera ter la competencía al sulfat de coure, porque i tal remey no havia tret lo sulfat dels cepts.

—Gangal deuria pensar mossen Quispe, si ls pagessos no poden treure sauch dels rahims, ja en cambi ls treure i most del castell.

Mes la satisfacció gran que va tenir mossen Quispe fou la de que li hagués acceptat ser una de las pensionistas ls dona d' un molt conseqüent castelari.

—No t' arronchs! Aigura pensar mossen Quispe. Un dia las families, un altre dia... qui seb, mare de Deu, potser també s' abastaran las calces.

Pero a mi m' sembla que per ara son verdas.

Llu Lluobregades

LA CANSÓ D' EN TURURUT

Si es cert que per fets salvatges
era Africa i punt primer,
avuy per tot tant se passen
que es Africa i mos enter.
Per presenciar i n' ois, las
y acas vís y retronants,
sens sortir de Barcelona
se'n poden veure bastants.
Tut hom baix lo seu capritus
fa i que li sembla millor,
sens que s' ongui a la justicia
cap respecte ni temor.
Con la ley es tan poch recte
sempre guanya i més forat;
y en tant la més debit canta:
Qui gomega ja ha rebut.

Si un obrer ple de miseria,
lent us del seu precu dire,
surt a comprar lo vi a fora
perque i té més barates,
quant torna ls burros l' aturen,
y sens tindre com compassió
li exigen per entrarli
un gran impost que fa pó.
Si aquell infelís protesta
davant d' absurdos tan vils,
li claven en la barata,
y luego s' a quenda tranquil.
Y mentre se'n va aquell pobre
atropellat y sbatut,
exclama i qui ho presencía:
Qui gomega ja ha rebut.

Més d' un ciutadà pacífich
se troba al mitj del carré
que dos polissos l' agafen
sens dirli óm ni per qué.
Lo tenen a la garjola
dos ó tres dies tancat,
y com no li troben causa
lo deixan en llibertat.
Si aquell ciutadà demana
de tal acte explicacions,
solen darli la resposta
ab tres ó quatre orofones.

Y de fets d' aquesta mena
no passen tan aquests,
que sols pot dir lo qui ho veig:
Qui gomega ja ha rebut.

Si per qualsevol objecte
de casa avig surt de nit,
ja pot dir que ha begut oli
si no va ben provant.

Puig que quant menos a ho pensa
de rebre a seu assaltat
pels Indregos, que no paros
mes i sevas desamparats.
Desgrata pera consolarlo
perque quall satisfet,
la satisfacció li donan
ab un cop de ganivet.

Tant es que i rubes s' esclami
com que no, puig ningú acut;
y en tant donen la vigencia
Qui gomega ja ha rebut.

Los cotxeros dels tranvies
y ls de la empresa Gondal
cada dia ab gran descaure
armen un agremament.
L' un insista de jatzules,
l' altre ab la vara regon,
fentre la llansa li apunta
y i coute i descompon.

Y ls passaters que recullen
a mans de aquells valentes,
tenen la vida expodada
y passen molt afortunats.

Y si de aquestas resoltes
surt algu ab lo braç resolt,
pot cantar per consolator
Qui gomega ja ha rebut.

Com no s' ha cumplí als birgeaos
lo que ls té la ley manat,
no procuran may temere
res ben acomodant.

Com que a m' ellis sols precipia
l' atoy de guanyar diners,
no senen per res en compte
la existencia dels obrers.

Y si per aquestas causas
algun infelís pren mal,
dieu lo burgas ab cinisme
que i fet no sigui casual.

Si aquell infelís reclama
contra i burgas abofar,
la reclamación es rebut:
Qui gomega ja ha rebut.

Jo sento algu que m' pregunta
ab la més sena intenció:
Y donchs, que de la justicia
Per que permet tot aixo?

Mes lo qui fa tal pregunta
perque encara no es adirerit,
se'n eva exporant la resposta
ja se'n pot entenar al tot.

Si pogues sens perill ferbo
prov explicarme jo
per que sobrevex la justicia
y perquè permet a to.

Mes si desgrata de explicarho
jo m' amara exporant,
podria dir com los altres:
Qui gomega ja ha rebut.

Pepet Soverinis

Ja han vist aixó de las partidas republicanas
que s' han sublevat entre Totsants y Manresa.
Crech que han arribat a 4'500.000.000 homes
sistema decimal, no contonguin y han sigut
batudas y dispersadas per 37.253 mil·lèsims
de guardia civil, divididas ab 93.512.835
columnas.

En las batallas s' han gastat 0'000.018.000
toneladas de pólvora y entre morts y ferits n' hi
ha hagut ben prop d' una sabata piena.

Las brillants victorias tan rapidament conseguidas
pel govern, han fet que s' declarés benemerita
de la patria al general Buitola y al coronel Romanos,
verdaders heroes d' aquestas jornadas de gloria,
donante además la gran creu (coberta) al gran hisentista Batllori Picafoch,
que en poch dias logrará posar sobre las armas
a tots los dignos esquiladors d' Hostafranchs.

D' aquesta feta las institucions monárquicas
han posat arrels tan fondas, que atravessant la terra
ja surten en mitj de nostres antipodas.
Y per aixó emigran los espanyols a buscarlas
a Buenos Aires.

Altra vegada torném a estar de probas ab lo submari Perar.

Y altre cop la premsa se desfía en patrióticas
alabansas celebrant la grandiositat del invent

Ara no més falta que tornin a resultar pifa
los experiments y la patria s' haurá llubrit.
Com que quedará blinda.

Ab planxar fenomenals.

Per quantió de competencies entre i tranvia
de la companyia inglesa y las jardineras del de la
plasta de Santana, al h' s' han rebaixat los escandalosos
preus que regien en lo primer, fiantse a deu centims
trajectes com lo de Canaletes a la Barceloneta,
que abans ne valia vint, y rebaixant tots los demés
preus dels demés trajectes.

Es de desitjar que duri la reforma.
Y que no ls pretenga fer la pau per la empresa
a costellas dels pobres treballadors, a que es tan
aficionada.

Lo governador civil de Navarra ha desautorizat
al Ajuntament de Sevilla per alló del papa, dirigint una
circular reservada als Ajuntaments de sa provincia
prohibitols ficarse per res en cap papalistiche assumpto.

Celebro aquesta nova barrabassada sobre la qüestió
papal.

D' aquesta manera aviat ni Cristo n' podrá treure
l' entrellat del enredo papesco-espanyol.
Y a nosaltres lo que s' convé es que s' endredi.

Los conservadors son los que més han exagerat
aixó de las partidas sublevadas.
Se compren, ja que ellis fan com los gossos
petets.

Quan va de broms tot es cridar.
Y quan vagi de veras tot será fugir.
O fense dels que guanyin.

Dieu lo diari madrileny dels reformistas, inspirat
per Romero Rubledo:

«Nosotros suprimiriamos el ministerio de Ultramar
con todas sus dependencias: suprimiriamos el Consejo
de Estado, el Tribunal de Cuentas, el Tribunal de la
Contabilidad, dos direcciones en Guerra, dos en Gobernación,
una en la Presidencia, todas las subsecretarías y veinte
Gobernaciones civiles.»

Sabe el señor ministro de Hacienda lo que representan
estas supresiones? Pues la frontera de CIN MILLONES
DE PESETAS.

Tindre pit d' escriure aixó després d' haver sigut
uns vuyt anys ministre, es de lo més adelantat
que en desvergonyiment polítich pot trobarse.

Lo diluns y dimars d' aquesta setmana s' ha celebrat
a Caldas de Montbuy lo 16.º aniversari del atach dels
carlins a aquella lliberal població, abont foren derrotats,
per primera vegada a Catalunya després de la mort del brau
Cabrinety, lo dia 30 de Juliol de 1873.

Entre las moltas festas celebradas, merrix mencionarse
l' estrenu d' una pesa musical de nostre amich J. Durán,
titolada Llibertat ó Guerra, que fou rebuda ab gran
entusiasme, y quina lletra, per poch que ns sia possible,
pensém publicar en algun de nostres próxims números.

Per nosaltres que ns té tan gran recort la defensa
y victoria de Caldas sobre ls carlins, no pot per menos
de sernos agradabilissim lo recort que d' ellis fan cada
any los vehins de aquella estorjada vila, y junt ab ells
dediquém un recort a tan memorabl fets, segurs de que
si ls absolutistas volguessin tornar a aixecar lo cap,
junts tornariam a trobarnos en lo camp de batalla
en defensa de la llibertat de nostra terra.

Explosions dinásticas:
«Los amigos políticos del Sr. Martos han preparado
un almanaque en Hendaaya a la reina regente, a su paso
para San Sebastian, cuyo acto se proponen que abraza
la mayor resonancia.»

«Reclamo si voldrán esmorzar a canonadas!»
Per més que ja m' figura quina resonancia
deuben buscar los martistas.

«Voldrían que un esmorzar donant a Hendaaya...»

Repercutis en los ministeris de Madrid y demás
caldes del presupost.

Tal es son desinteressat monarquisme.

Lo porter major del Congrés s' ha suicidat.
Un diari madrileny, pera fer un siste, ha dit que
l' infelís degué pendre tan extrema resolució de vergonya
que s' donava de lo que havia passat en lo Congrés
durant sas darreras sessions.

Distingim.
Si 'l contacte ab certs diputats podia portar al porter del Congrés al suïcidi, may podia ser per un sentiment de vergonya.
Perque... *dime con quien andas te diré quien eres.*

Lo parlament d'Inglaterra acaba d'aprobar un augment de jornal en la paga de sa real familia.

Los burgesos *parés de la patria* de tot arreu, sempre accedeixen a las demandas d'augment de sou de sos reals assalariats.

M'agradaria que s'hi opessin.
Quan menos per veure si alguns reys se declaran en huelga.

Y passavan a ocupar la plassa 'ls esquiroles.

La única partida republicana *real*, es a dir, que s'ha vist, es la d'Alcalá de Chisvet.

Y d'ella digueren uns que constava de cent homes, y altres de deu.

Y rejuciant luego aquestas notícias, los de cent pujaren al doble, a doscents, y 'ls de deu baixaren a la meytat, a cinch.

De lo qual se 'n pot deduhir que lo més tonc es lo qui 'n creguiu res sense veureho.

Lo governador civil de la provincia de Saragossa ha prohibit l'espectacle *nacional* dels toros a tots los pobles de sa jurisdicció que no vagin corrent de pagas ab los mestres d'escola.

Vetaquí un abús d'autoritat que m'agrada. Y que no proba més que lo inútil de la llei.

Lo governador de Cádiz ha prohibit que en aquella ciutat se canti un *tango* que s'havia fet popular sobre la emigració.

Bon modo de respectar la llibertat.
Que 's morin de gana, bueno.
¡Pero que no ho diguin!

Los ahionats al espectacle *nacional* segueixen d'enhorabona en nostra ciutat.

En la darrera novellada també van haverhi desgracias personals.

Per aquí y per las ganas de que vingui 'l papa 's va desarrrollant la espanyola civilisació.

Algun diari local dels que fingeixen llana al clatell pel profit de la butxaca, deixan entreveure lo convenient que fora que s'obligues a las empreses de teatro a acabar las funcions lo més tart a las dotze de la nit.

Y d'aquí a demanar que s'hi tanquessin los cafés aniria un pas, y luego que s'apaguessin tots los fanals, y després que fos agut qui anés per la via pública.

Los apagalums sempre somiant quina poden ferne pera anar endarrera.

Afortunadament estém en un temps en que las costums ja obligan a que aquestas cosas tingan que ser resolts ab lo criteri de la llibertat.

Malgrat las hipocresias de certs conservadors y 'ls fanatismes dels carcas.

Diuen que en Martos s'alegra del aixecament de las *partidas* republicanas d'aquestos dias, no més que pera fer deteta a n' en Sagasta.

Ja ho crech.
Y hos potser s'alegraria de que anés de serio mentres ell no fos ministre.

Per veure si aixís hi entrava.
Valdament fos probant si 'ls republicans lo tornavan a admetre.

Lo trempat *Niu Guerrer* ha tancat la seva Exposició humorística.

Y pera celebrarlo, lo diumenje passat repari pans a familias necessitadas.

A nosaltres nos enviá deu honor lo dissipat de la setmana passada, quins han sigut reparits entre familias obreras sense feyna, que en nostre concepte son los més necessitats que existeixen.

Havém rebut lo poema *Sor Ana*, de nostre amic J. de Diego, que acaba de reimprimirse ab una bonica cubierta dibuizada per Escaler.

L'assumpio es una monja tísica y boja a conseqüencia del celibat forçat a que esta obligada, y está tractat ab aquella valentia que respiran tots los versos de son autor.

Forma un folleto de 48 planas y 's ven a tres rals per tot arreu.

L'autor nos ha entregat un número determinat d'exemplars pera cedir a dos rals als lectors de LA TRAMONTANA. Aixís, donchs, qui 'n vulga pot passar per nostra administració y se li proporcionarán ab la esmentada rebaxa, igual que als corresponals que 'n demanin.

Lo dia 11 de Novembre d'aquest any, aniversari de la infamia social d'esser penjats los anarquistas de Chicago Estats Units pel delict de professar y confessar valerosament sas ideas, se projecta un Certamen socialista iniciat per varias corporacions obreras y que convocara próximament nostre apreciat colega local *El Productor*.

LA TRAMONTANA també vol contribuir a aquest acte d'avens, y ha ofert un premi en aquest Certamen, consistent en un magnífich nivell de plata, ab inscripcions alegóricas y revolucionarias, y en quin objecte d'art se grabará, després de sapigut, lo nom del autor que resulti premiat, a qui desarrolli millor lo tema *Estudi sobre la producció y recompensa del treball artistic y científich en lo socialisme, baix la base de la més completa llibertat individual*.

Ha visitat nostra redacció un tal Francisco Pineda, donantnos coneixement d'haver sigut insultat fa alguns dias pel vigilant del carrer de las Ramelleras d'aquesta ciutat, passant tranquilament per aquella via pública.

Com la cosa en sí no constituïeix cap fet de interés públich, prescindiriam de donar la noticia a nostres llegidors, més la circumstancia de que un diari local, *El Diluvio*, hagués acceptat un remitit sobre la qüestió y després se negués a insertarlo tornant los diners al interessat per qüestions... que no 'ns interessa saber, fa que nosaltres, amparant sempre al que creyém atropellat, acullim lo fet en nostras columnas.

Y desitjant que cap més vigilant, que ni a esquits d'autoritat arriba, s'ahioni a semblar molécula de rey absolut.

Lo próxim dissapte celebrará una vetllada extraordinaria l'Ateneu obrer de Terrasa, en quin acte, destinat a revestir extraordinaria importancia, pendrán part nostre director Lluñas y l'amic Mármol.

A Martoró diumenje al matí se verificará un *meeting* de propaganda socialista, al que també assistirán prenenthi part los companys Lluñas y Torrents.

Avant per tot, y que se 'n fazi bona feyna.

Lo dia 25 del finit Juliol celebrá lo grupo lliurepensador del Poble Sec'h, ab regular acompanyament d'homes y donas, la inscripció civil de dos noys fills dels matrimonis Ramón Balart y Bárbara Lujuan, y Jaume Vallcorba y Claudina Ferla; ab los noms respectivament de Arnaldo y Garibaldi.

Lo propi grupo havia inscrit lo 14 del mateix mes a un noy y una noya a la vegada. Lo qual demostra que fa sempre la feyna per duplicat.

Lo dia 27 celebrá una vetllada que resulta ser un verdader acte de propaganda.

Aixó es activitat. Fassinlo aixís tots los lliurepensadors y queda decretat lo desarme general de la milícia negra.

LEGALITAT D'UN REY

Un rey, per més bo que siga,
no deixa de ser odiat,
puig lo rey *lley* ha posat
y a cumplir sa *lley* oblige.

Lley posada per un rey
es la *lley* de la corona,
y encor que la *lley* 's abona,
es una *lley* sense *lley*.

Que una *lley* ab sa cobdicia
ha inventat un hom mateix,
es una *lley* que encarnois
a la *lley* de la justicia.

Com que un rey ho abressa tot,
si fa un crim, per gran que sigui,
no hi ha cap *lley* que 'l castigui,
que ab lo rey cap *lley* hi pot.

Sent aixís, sense remoy
tindre rey sempre es un mal,
que un rey no pot ser legal...
estant fora de la *lley*.

PAU DE LA LATA.

Prop de Granollers hi ha un poblet que 's diu Palou, y a Palou hi ha un rector que, quan fa pocs dias li anaren a anunciar un bateig, digué al enterarse de qui era 'l padri:

—Me sembla que no 'l batejarém.

Vingue 'l dia de la cerimonia, y al estar la criatura devant del remullador mistich, digué lo reverent al padri:

—Fassi 'l favor d'ensenyar lo butlletí de la parroquia d'aquest any y del altre.

—Ja veurá, contestá 'l padri, que es home de poch pel al clatell, vosté cuydís de fer la seva feyna, que ab mi no se ficarshi.

—Donchs si no treu lo butlletí de la parroquia no batejo la criatura.

—Donchs si vosté no menja fins que jo 'l tregui, prou me sembla que 's morirá de fam.

—Donchs jo no 'l batejo.

—Donchs estiga bo. Un ó altre 'l batejará.

Y la comitiva sortí de la iglesia, y fou inscrita la criatura al registre civil.

Ara 'l rector se las pela de rabia, y 'l diumenje passat feu un sermo furios contra aquells que no fan las cosas per lo natural, y deya cridant:

—Qué diriau si un esbarzer fes figas! Que no es natural. Donchs lo mateix es lo batejar pel civil. Donchs no os fiteu dels que no fan las cosas per natural.

Ab tan *sólidas* argumentacions se pogué convence l'auditori de que lo menos natural d'allí era que tan esferich bramador caminés casí sempre ab duas potes.

Uns grans de rosaris com balas de revólver regalariam al feligrés que accertes a explicarnos qué va passar lo darrer diumenje al marí en lo colégi de Sant Vicens de Paul, dirigit per jesuítas é instalat al carrer de Basca d'aquesta ciutat, y de qué va provenir una detonació que va sentirse dintre del edifici.

Es una taffereria mistica com qualsevol altre.

Miracle.
Se feya un enterro ab gori-gori a Figueras, y los caballs del cotxe mortuori no volgueren tirar de cap modo.

Deixan lo mort los capellans al veure que no seguia, y 'ls caballs tiraren tan frescos.

Aixó proba, lector, sens embolisme, que aquells sabus caballs, per volúntat divina manifestada no volian sentir de ruchs los brams.

AB ORINAS.

XARADA
Musical es la primera,
Aix, musical;
Ano-prima las plasmadoras
servicio fan,
Terc, negoció;
y al rot lo café m'hi jugo,
amic lector.

TRENCA CLOSCAS
'Ca! Bidel fa por a la terra!

Combinar ab aquestas lletres lo nom de un drama castellá.

GROGOLIFICH
X
TICLL
or
K P L L
AA

SOLUCIONS
A LAS CABORIAS DEL HÓNDO PASSEY

XARADA.—Otopografía.
MUDANZA.—Noys, Joya, Toja.
TRENCA-CLOSCAS.—Lo senyor Materca.
GROGOLIFICH.—Noya es lo nom del riu de Igualada.

TIP.—La Academia.—Fonda de la Universitat, 4. Barcelona.